

עמ"ת 50342/06/16 - מדינת ישראל נגד ט ו

בית המשפט המחוזי מרכז

24 יוני 2016

עמ"ת 50342-06-16 מדינת ישראל נ'
(עציר)

לפני כב' השופטת ורדה מרוז - סג"נ

מדינת ישראל

העוררת

נגד

ט ו (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ העוררת - עו"ד מוטי חבה

ב"כ המשיב - עו"ד ברנשטיין

המשיב הובא ע"י הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

במסגרת הטיעונים לעונש לאחר הרשעת המשיב עפ"י הודאתו בכתב אישום מתוקן, הורה בית המשפט קמא על שחרורו לחלופת מעצר בקהילה טיפולית "אילנות", טרם שייגזר דינו.

המשיב הורשע בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת סתם של בת זוג ותקיפת שוטר. עפ"י עובדות כתב האישום בתאריך 7.2.16 לפנות בוקר פנה המשיב לאשתו, המתלוננת, אשר ישנה בסלון הבית ואמר לה "למה את ישנה פה, לאט לאט אני אגלה שטוב לך בחוץ, אני לא יודע מה הראש שלך חושב, אני אגלה את כל השטויות שאת עושה, אני אעזוב את העבודה ואעשה עליך מעקב". לאחר חילופי דברים נוספים בין המשיב לבין המתלוננת הוא ניגש למטבח הוציא מהמגירה סכין, התקרב למתלוננת ואיים עליה באומרו: "זהו החיים נגמרו". המתלוננת נסה לחדר הילדים, כשהמשיב דלק אחריה בהותירו את הסכין בסלון. משהתקשרה למשטרה הורה לה המשיב לנתק את השיחה או אז פנתה למשיב ואמרה לו: "עד כדי כך הגעת לסכין?" לכך השיב המשיב: "לא לסכין הגעתי אלא למוות". בהמשך איים המשיב על המתלוננת כי "יגמור את החיים שלה" וכאשר הגיעו שוטרים שהוזעקו תקף המשיב את אחד מהם בכך שדחף אותו לקיר.

בתאריך 9.2.16 הוגש כנגד המשיב כתב אישום ובגדרו הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים. במסגרת תיק המעצר התקבל תסקיר שירות המבחן אשר תיאר את המשיב כמי שצורך אלוהול במשך שני רבות ונשקפת ממנו סכנה גבוהה למתלוננת. שירות המבחן ציין כי המשיב סירב להשתלב בהליך גמילה, אינו מכיר בבעייתיות מצבו ומונע רק מרצונו להשתחרר למעצר בית. חרף האמור, נבחנה גם חלופת מעצר בבית הוריו, אשר נפסלה, הואיל ונקבע כי ההורים אינם דמויות סמכויות עבורו. בנסיבות אלה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

יוער, כי החלטה זו התקבלה על בסיס הסכמת המשיב.

בתאריך 4.4.16 הודיעו ב"כ הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני בגדרו תוקן כתב האישום (מסכת העובדות תוקנה והוראות החיקוק נשארו כמות שהן) והמשיב הורשע בעבירות אלו עפ"י הודאתו. אז עתר בא כוחו לקבלת תסקיר שיבחן את השתלבותו בהליך טיפולי. בית המשפט נעתר לבקשה.

בתסקיר שהתקבל ביום 16.5.16 ציין שירות המבחן כי המשיב נטל אחריות בגין העבירות בהם הורשע ותייך את התנהגותו בצריכת אלוהול מופרזת. שירות המבחן מוסיף כי המשיב מתקשה לבחון את פשר התנהגותו האלימה ומדוע התמכר לאלוהול לאורך שנים. עם זאת הביע המשיב נכונות ראשונית להשתלב בטיפול ושירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי דירבן את רצונו לעשות כן.

בית המשפט קיבל את המלצת שירות המבחן לדחות את הדיון לבחינת מידת התאמת המשיב להשתלב בהליך גמילה ובתסקיר משלים שהוגש נמצא כי המשיב מתאים לטיפול בקהילה והומלץ על שילובו בהליך זה. עם זאת, שירות המבחן לא התעלם מהסכנה להישנות התנהגות אלימה והמליץ להוסיף ערב כונן אצלו ישהה המשיב במקרה ויורחק מקהילה. בית המשפט מצא את אביו של המשיב מתאים למשימה זו והורה על שחרור המשיב היישר לקהילה, החל מיום 26.6.16 אגב קבלת תסקיר משלים שנקבע לחודש ספטמבר.

על החלטה זו משיגה העוררת וטוענת כי שגה בית משפט קמא כאשר הורה על שחרורו של המשיב בשלב ההליך בו נמצא הדיון, קרי: לאחר הרשעתו וטרם מתן גזר הדין. יתרה מזו - לשיטתה - אין המשיב נכנס בגדר הפרמטרים כפי שנקבעו בהלכת סוויסה (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוויסה), בהינתן הלך רוחו של המשיב בתחילת הדיון, אז שלל מכל וכל הליך גמילה, אף לא הכיר בבעייתיות ובהשלכות שתיתיו המופרזת. בנסיבות אלו, ולנוכח עברו הפלילי של המשיב, הרשעותיו החוזרות ונישנות (3 הרשעות) בעבירות אלימות כלפי זוגתו, כולן על רקע התמכרותו לאלוהול, העובדה שהמשיב לא ניצל הזדמנויות קודמות שנכרו בדרכו כדי להשתקם, כמו גם אין יכולת לנבות את סיכויי הצלחת הטיפול - כל אלו מקימים עילה לביטול החלטת בית המשפט.

ב"כ המשיב טוען מנגד כי יש לאפשר למשיב הליך שיקום אשר אפשר ובאמצעותו ישוב לחיק משפחתו וינהל אורח חיים תקין, שכן בינו לבין משפחתו ניצבת התמכרותו לאלוהול אשר רק בעטיה תפקודו לוקה. עוד טוען הוא כי אף אם טובת המשיב אינה צריכה לעמוד לעיני בית המשפט הרי שטובת המשפחה אשר תומכת בהליך ומבקשת לקבל את אב המשפחה חזרה היא זו שצריכה להכריע את הכף לזכות ההליך הטיפולי.

עוד מוסיף ב"כ המשיב כי ההליך הטיפולי צפוי להיות ארוך מהמאסר הצפוי למשיב ודי בכך כדי ללמד על נכונותו לעבור הליך גמילה, חרף אורכו ותנאיו הקשים.

ב"כ המשיב מוסיף כי איש לא ינזק מההזדמנות שתיתן למשיב כי יתכן אשר תשנה את מהלך חייו מעתה ואילך.

צודק ב"כ העוררת בטענתו כי דרך המלך היא לאפשר הליך גמילה במסגרת הליך המעצר ובהתקיים התנאים המפורטים בבש"פ סויה. ברי, כי נכון לעת ההיא, המשיב לא גילה נכונות, אף לא קצה נכונות לפסוע במסלול טיפולי.

לראשונה, ביטא המשיב רצון אשר שירות המבחן הגדירו כרצון ראשוני, לאחר הרשעתו ובטרם שנגזר דינו. ההלכה הפסוקה קבעה זה מכבר כי העיתוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזר הדין וריצוי העונש, קרי, במסגרת העונש יכול הנאשם להשתלב בהליך גמילה בין בבית הסוהר ובין במסגרת אחרת אם הדבר מתאפשר בידו כפוף לעונש שייגזר עליו. עוד נקבע כי בהעדר קיומם של התנאים המצטברים כפי שנקבעו בבש"פ סויה, אך בנסיבות מיוחדות וחריגות ניתן יהיה לאפשר הליך גמילה כאשר מעמד הבכורה ניתן לצעדיו הראשונים של המשיב בהליך גמילה טרם ביצוע העבירה וקיומו של פוטנציאל הליך גמילה גבוה. תנאים אלו לא מתקיימים בענייננו.

למעלה מן הדרוש יצוין כי, קנויה למשיב האפשרות לקיים הליך טיפולי בין במסגרת המאסר ובין לאחר שישתחרר מהמאסר ובכך להטיב את דרכיו ולשפר את איכות חיי משפחתו. אין מקום להמתין בשלב זה של ההליך, פרק זמן של שנה וחצי עד לגזירת הדין.

לפיכך, הערר מתקבל. החלטתו של בית משפט קמא מבוטלת וההליך יוחזר לבית משפט קמא ע"מ שיגזור את דינו של המשיב. בית משפט קמא יקבע מועד לדיון.

ניתנה והודעה היום י"ח סיוון תשע"ו, 24/06/2016 במעמד הנוכחים.

**ורדה מרוז, שופטת
סג"נ**

החלטה

למען הסר ספק המשיב ייעצר עד תום ההליכים.

ניתנה והודעה היום י"ח סיוון תשע"ו, 24/06/2016 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת
סג"נ